

Hilding och Hilding.

Efter att Hilding Pålsson gift sig med Agnes Ryberg 1934 och fått sonen Kjell Ove 1935, hyrdes huset på nuvarande Bankvägen 30 av handlare Otto Karlsson.

År 1939 köpte Hilding huset i Häggarp, nummer 1:13, av Oskar Nilsson på Dalsgård. Huset var gammalt, byggt på 1870-talet, och renoveringen påbörjades omgående.

År 1940 arbetade Hilding på Bildeve i Munka Ljungby med tillverkning av gengasaggregat. Vid denna tid hade han ingen motorcykel utan cyklade varje dag till Munka Ljungby.

Anledningen till att Hilding inte hade någon motorcykel var att han ägde en Harley Davidsson med sidovagn och det kom två herrar från Helsingborg och knackade på i Häggarp.

"Jag har hört att du har en Harley, den vill jag köpa".

Innan Hilding hann svara lades 400 kr på bordet. När Hilding återfått talförmågan svarade han: "Då kan du ta den." Hilding hade gjort inställningar på förgasaren så att motorn gick perfekt. Motorcykel startades och den nye ägaren böjde sig ner och skruvade på förgasaren, så gick motorn ännu bättre. "Det var en jävel till och kunna motorer" kommenterade Hilding.

Hilding hade köpt motorcykeln för 50 kr och 400 kr var två månadslöner.

År 1940 låg timlönen för en metallarbetare i Sverige ungefär runt 1–1,50 kronor i timmen. Som jämförelse kan man säga att årslönen ofta låg runt 2 500–3 000 kronor om arbetaren hade heltidsjobb hela året.

En dag kom Hilding Bengtsson från Aldalen och bad om hjälp med sin hydroforanläggning eftersom han inte kunde vattna sina djur. Hilding Pålsson tog sig till Aldalen och avhjälpte felet. Ägaren till Aldalen var mycket tacksam för att åter kunna ge sina djur vatten och frågade vad han skulle betala.

Eftersom det var krigstid ville Hilding Pålsson inte ha pengar, men en liten säck säd till bakning skulle passa bra. Hilding fick säden och cyklade sedan till möllan i Ingelstorp. Platsen var välbekant – hans farbror Axel hade ägt möllan på 1920-talet, och Hilding hade som pojke roat sig med att åka på kvarnvingarna, som då gick ända ner till marken.

Nu ägdes möllan av Henning Bengtsson, som hade moderniserat och elektrifierat kvarnen. Säcken lämnades för malning, och under tiden drack Hilding kaffe med Hennings hustru.

När Henning kom tillbaka med säcken frågade han Hilding vem han fått säden av.

"Av Hilding Bengtsson på Aldalen," svarade Hilding.

Mölnaren öppnade säcken, visade innehållet och sa:

"Den här säden malar jag inte. Den innehåller nästan mer mus- och råttlortar än säd. Men det gör inget – jag har nyss malt fin säd från Aldalen. Du får en säck med riktigt fint mjöl i stället."

Hilding Pålsson fick med sig en välfylld säck med nymalet mjöl hem för att baka fina limpor. Båda Hildingarna var mycket nöjda med affären, även om Hilding Bengtsson på Aldalen aldrig fick veta om hur det hela hade utvecklat sig.